

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 542 af 4. oktober 1919.

§ 47. Straffesager, i hvilke der ikke er rejst tiltale på tidspunktet for nærværende lovs ikrafttræden, behandles efter de regler, der er foreskrevet i denne lov. Gyldigheden af retshandlinger, som er foretaget i sagen før lovens ikrafttræden, bedømmes efter den tidligere lovgivning.

§ 48. I stedet for § 1040 i lov om rettens pleje gælder:

Påanke af straffedomme, som er afsagt før tidspunktet for nærværende lovs ikrafttræden, sker efter reglerne i den tidligere lovgivning. Fuldbyrnelsen af straffedomme sker efter nærværende lovs ikrafttræden efter reglerne i denne lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget tilsigter en afløsning af lov nr. 542 af 4. oktober 1919 om retsplejen ved hæren og søværnet, som ændret ved lov nr. 198 af 11. juni 1954, jfr. lovbekendtgørelse nr. 261 af 21. juli 1954 samt lov nr. 123 af 12. april 1957.

Efter at den daværende regering i sommeren 1970 havde besluttet at gennemføre en revision af den gældende militære straffe- og retsplejelovgivning, nedsatte forsvarsministeriet den 23. juli 1970 en arbejdsgruppe til at udføre det forberedende lovgivningsarbejde.

I arbejdsgruppen indtrådte repræsentanter for justitsministeriet, forsvarsministeriet, advokatrådet samt generalauditøren, en kommandør, en menig i søværnet og en pædagog (rektor).

Grundlaget for arbejdsgruppens virksomhed har været den af udvalget vedrørende befalingsmandsuddannelsen og de med arbejdsklimaet i forsvaret (klimaudvalget) den 26. august 1970 afgivne delbetænkning nr. 586/1970 „Straf og disciplinarmidler. Klageregler.“ De heri fremsatte forslag til ændringer af den bestående straffe- og retsplejelovgivning er i det væsentlige fulgt af arbejdsgruppen. Lovforslaget er udarbejdet ud fra følgende hovedsynspunkter:

1. Straffe- og retsplejebestemmelser for militært personel bør i videst muligt omfang nærme sig de love og bestemmelser, der gælder for det øvrige samfund, således at der kun fastsættes særregler for dette personel i de tilfælde, hvor hensynet til forsvarets særlige forhold gør det nødvendigt.

2. Lovgivningen på dette område bør tilpasses udviklingen på de pædagogiske, ledelsesmæssige og samarbejdsområder, som i de senere år har været fremherskende, såvel i forsvaret som i den øvrige del af samfundet.

3. De militære straffe- og retsplejeregler bør udformes på en sådan måde, at lovgivningen kan tjene som et meddelelsesmiddel for de personer, den berører, og herved giver de pågældende en klar forståelse af den særlige straffe- og retsplejeordning, de er underkastet som følge af deres tilknytning til forsvaret.

I klimaudvalget, der var sammensat af repræsentanter for forsvarsministeriet, undervisningsministeriet, værnskommandoerne, forsvarets personelorganisationer, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, (De samvirkende Fagforbund) og Dansk Ungdoms Fællesråd samt tilfornordede repræsentanter for forsvarets skoler og institutioner, opnåedes enighed om de i udvalget fremsatte forslag. Udvalget har imidlertid ikke kunnet nå til enighed vedrørende spørgsmålet om eventuel ændring af den bestående rettergangsordning og har ladet spørgsmålet herom stå åbent.

Et mindretal bestående af 3 civile medlemmer i et af klimaudvalget nedsat underudvalg finder, at afgørelse af tiltalespørgsmål — og dermed spørgsmålet om der er basis for straf i det enkelte tilfælde — i fredstid bør henlægges til de juridisk uddannede auditører, idet dette spørgsmål efter disse medlemmers opfattelse er af rent juridisk karakter.